

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 192.088 van 31 maart 2009
in de zaak A. 138.232/X-11.472.**

In zake : de n.v. ANIMAL IMMUNOGLOBULIN PRODUCTS (A.I.P.),
die woonplaats kiest bij
advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kasteellaan 141

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ANIMAL IMMUNOGLOBULIN PRODUCTS (A.I.P.) op 23 juni 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 26 maart 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent tegen het besluit van 13 april 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij haar beroep tegen het besluit van 22 september 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent tot weigering van de vergunning voor het verbouwen van een woning binnen het bestaande volume, gelegen te Gent aan de Zwartekobenstraat 30, kadastraal bekend sectie C, nrs. 653/v-x, 654/e en 652/d, voorwaardelijk werd ingewilligd, en houdende vernietiging van het besluit van 13 april 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur
B. SPEYBROUCK;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad S. DE TAEYE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE MAESSCHALCK, die loco advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. SPEYBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. De verzoekende partij is eigenaar van een perceel met een woning, gelegen te Gent aan de Zwartekobenstraat 30 en kadastraal bekend sectie C, nrs. 653/v-x, 654/e en 652/d.

Het voormelde terrein is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen in natuurgebied. Het is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan bestaat, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

1.2. Op 22 mei 1998 wordt lastens de verzoekende partij een proces-verbaal opgesteld voor het “verbouwen woning en wijzigen van het reliëf” met betrekking tot het voormelde goed.

1.3. Op 28 januari 1999 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij een aanvraag in voor “instandhoudings- en onderhoudswerken van een ééngezinswoning (regularisatie)” met betrekking tot dit goed.

1.4. Op 23 februari 1999 adviseert de afdeling Bovenschelde de aanvraag gunstig.

1.5. Op 28 februari 1998 verleent de afdeling Natuur Oost-Vlaanderen een ongunstig advies.

1.6. Na het openbaar onderzoek, dat één bezwaar oplevert, brengt het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent op 22 april 1999 een ongunstig pre-advies uit.

1.7. Op 27 augustus 1999 adviseert de gemachtigde ambtenaar van de afdeling ROHM Oost-Vlaanderen de aanvraag ongunstig :

“Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De bouwplaats is gelegen in een natuurgebied, nabij de Schelde. Op de huidige bouwplaats staat een woning in slechte bouwfysische toestand. Het project voorziet verbeteringswerken en instandhoudingswerken voor de betreffende woning.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gezien instandhoudingswerken in natuurgebied strijdig zijn met de voorschriften volgens het gewestplan, is dit project in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Algemene conclusie

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar”.

1.8. Op 22 september 1999 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent de vergunning.

1.9. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 april 2000 wordt het beroep van de verzoekende partij tegen de voormelde weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen gedeeltelijk ingewilligd.

1.10. Op 25 mei 2000 dient de gemachtigde ambtenaar van de afdeling ROHM Oost-Vlaanderen tegen de voormelde beslissing van de bestendige deputatie een administratief beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister. In zijn beroepschrift stelt eerstgenoemde dat “(D)e voorgestelde werken (...) niet als instandhoudingswerken (kunnen) worden aanzien. Het betreft vergunningsplichtige verbouwingswerken. De aanvraag is strijdig met de bestemming natuurgebied volgens het gewestplan. De afwijkingsbepalingen van artikel 43§2 kunnen hier niet worden toegepast”.

In fine van zijn beroepschrift schrijft de gemachtigde ambtenaar :
“Hierbij voeg ik het bundel en de inventaris, genummerd van 1 tot en met 7”.

Op pagina 2 van het beroepschrift is het volgende vermeld :

“INVENTARIS DOSSIER

1. Besluit Bestendige Deputatie
2. Beroepsschrift
3. Weigeringsbeslissing College
4. Advies Gemachtigde Ambtenaar
5. Advies Afdeling Natuur
6. Advies Afdeling Bovenschelde
7. Bouwdossier”.

1.11. Met een brief van dezelfde datum, 25 mei 2000, wordt aan de verzoekende partij een afschrift van het voormelde beroepschrift, met als bijlage de inventaris, betekend.

1.12. Op 29 mei 2000 dient ook het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent tegen de voormelde beslissing van de bestendige deputatie een administratief beroep bij de bevoegde Vlaamse minister in. In de brief wordt verwezen naar het bijgevoegde afschrift van het besluit van het college van 25 mei 2000 en wordt gesteld : “Tevens sturen wij u een afschrift van de stukken van het dossier van de bouwaanvraag”.

Met een brief van dezelfde datum, 29 mei 2000, wordt aan de verzoekende partij een afschrift van de voormelde brief, met als bijlage een afschrift van het besluit van het college van 25 mei 2000, betekend.

1.13. Op 20 september 2000 vindt de hoorzitting plaats.

1.14. Op 7 maart 2003 adviseert de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen de minister om de beroepen in te willigen.

1.15. Op 26 maart 2003 besluit de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen in te willigen en de beslissing van 13 april 2000 van de bestendige deputatie te vernietigen.

Daarin wordt onder meer het volgende overwogen :

“Overwegende dat de betekening van de beslissing van de bestendige deputatie gebeurde op 2 mei 2000; dat de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen ingesteld werden binnen de dertig dagen na de ontvangst van de beslissing; dat ze dienvolgens ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de raadslieden van aanvrager stellen dat het beroepschrift van de gemachtigde ambtenaar niet volledig werd medegedeeld aan de particulier; dat zij menen dat niet alle essentiële gegevens, meer concreet de aangehaalde inventaris, aan de particulier werden betekend.

Overwegende dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar tezelfdertijd en aangetekend aan de particulier werd betekend; dat dit aan de particulier betekende beroepschrift gelijklopend is met het oorspronkelijke beroepschrift, met vermelding van de integrale tekst; dat de vermelde inventaris enkel terugslaat op de administratieve stukken van het dossier, die alleen noodzakelijk zijn voor de behandeling ten gronde van het ingestelde beroep, doch verder voor de particulier geen enkel aanvullend essentieel gegeven bevatten; dat het niet de bedoeling is dat de aanvrager een afschrift van het volledig dossier met alle administratieve stukken die de aanvraag betreffen, die worden bezorgd aan de instantie die het hoger beroep zal behandelen, moet ontvangen; dat aldus kan worden gesteld dat de particulier gelijktijdig en aangetekend ontvangst heeft gekregen van alle door zowel de betrokken omzendbrief als door de vaste rechtspraak van de Raad van State voorgeschreven stukken; dat met andere woorden de redenen tot beroep van de gemachtigde ambtenaar ondubbelzinnig ter kennis van de particulier werden gebracht; dat de rechtszekerheid van de particulier niet in het gedrang werd gebracht”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het aangevoerde tweede middel

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 53, §2, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna : het gecoördineerde decreet) “iuncto” de

schending van het gelijkheidsbeginsel en de fair-play norm als algemene beginselen van behoorlijk bestuur :

“doordat het bestreden ministerieel besluit dd. 26 maart 2003 de respectievelijk op 25 en 29 mei 2000 ingestelde administratieve beroepen van de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen (...) ontvankelijk verklaarde,

terwijl uit artikel 53, § 2, lid 1 van het coördinatiedecreet, zo wordt bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State, volgt dat de respectieve beroepschriften met hun zijn bijlagen, op dezelfde dag als het wordt opgestuurd naar de Vlaamse minister, ook aan de aanvrager moet worden betekend, nu alleen zo een kennisgeving de aanvrager de gelegenheid biedt na te gaan of het beroep van de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld:

‘dat de mededeling van het beroepsschrift de aanvrager inlicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn, en of de redenen waarop het is gesteund overeenstemmen met de redenen die hem werden medegedeeld’

(...),

en terwijl de aanvrager slechts op die manier in staat is ten volle gebruik te maken van zijn rechten om bij de minister voor zijn belangen op te komen (o.m. bij het verhoor),

en terwijl ook het Arbitragehof heeft geoordeeld dat, indien men de door de wetgever beoogde tegensprekelijke rechtsbedeling wil bereiken, de gelijke behandeling van de partijen een onmisbare vereiste:

‘dat dienvolgens de bouw-aanvrager, ten aanzien van de aanzegging van het beroep, op gelijke voet moet worden gesteld met de minister; dat dit betekent dat de aanvrager moet beschikken over het beroepsschrift waarover de minister beschikt’

(...),

en terwijl in casu in het beroepsschrift dd. 25 mei 2000 van de gemachtigde ambtenaar enkel een inventaris van de aan de minister overgemaakte stukken bevat (...) en het beroepsschrift dd. 29 mei 2000 enkel in het begeleidend schrijven aan de minister melding maakt van ‘een afschrift van de stukken van het dossier van de bouwvergunning’ (zonder inventaris) (...),

en terwijl beide beroepsindieners hebben nagelaten het aan de minister toegezonden dossier, waarnaar nochtans werd verwezen, aan de verzoekende partij mee te betekenen en - voor wat het schepencollege betreft - zelfs heeft verzuimd minstens in het beroepsschrift zelf melding te maken van een inventaris van de bij het beroepsschrift gevoegde stukken,

en terwijl het niet mee betekenen van de bijgevoegde stukken samen met de beroepsschriften geenszins valt te rijmen met hetgeen in artikel 53, § 2, lid 1 van het coördinatiedecreet is voorgeschreven, nu die bepaling er precies toe strekt de aanvrager de waarborg en de zekerheid te bieden zelf alle stukken te hebben ontvangen, dit op dezelfde dag als waarop het beroepsschrift aan de minister ter kennis werd gebracht,

en terwijl in een recent arrest (...) van 6 juni 2002 (...) door uw Raad in niet mis te verstane bewoordingen werd bevestigd dat het niet meesturen van de bijlagen, leidt tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep, nu hiermee op irreversibele wijze een substantieel vormvoorschrift is geschonden:

‘...en welke werden gevoegd in bijlage bij dat beroepsschrift niet bij het eensluidend afschrift verzonden aan de verzoekende partij werden gevoegd; (...)

dat op het eerste zicht bij het instellen van het beroep door de gemachtigde ambtenaar bij de bevoegde Vlaamse minister een substantiële vormvereiste werd geschonden.’
zodat wegens het miskennen van deze vormvereiste de beide administratieve beroepen als onontvankelijk hadden moeten worden afgewezen”.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970, die onder meer artikel 55 van de Stedenbouwwet -nadien artikel 53 van het gecoördineerde decreet- grondig heeft gewijzigd, blijkt dat het verhoor van de aanvrager, van het college van burgemeester en schepenen, en van de gemachtigde ambtenaar bedoeld is als een middel om in de twee trappen van beroep “de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak”, waarbij genoemde partijen “op gelijke voet worden gesteld”. Hieruit volgt dat de aanvrager, wat de aanzegging van het beroep betreft, volgens de toen geldende regelgeving, over dezelfde stukken diende te beschikken als deze die aan de minister waren toegezonden, dit wil zeggen het beroepschrift met al zijn bijlagen.

2.2.2. Het wordt niet betwist dat de gemachtigde ambtenaar met een op 25 mei 2000 ter post aangetekend schrijven beroep heeft ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister tegen de beslissing van 13 april 2000 van de bestendige deputatie waarbij het beroep van de verzoekende partij gedeeltelijk werd ingewilligd, evenmin als dat “onder eenzelfde omslag het administratief dossier (werd) voorgelegd” bestaande uit de stukken die worden gespecificeerd in de bijgevoegde inventaris. Het wordt evenmin betwist dat de gemachtigde ambtenaar met een op dezelfde datum ter post aangetekende brief een eensluitend afschrift van het beroepschrift en de inventaris ter kennis heeft gebracht van de verzoekende partij, maar dat “het bundel (d.i. het administratief dossier)” met de stukken “1 tot en met 7”, waarvan sprake in het beroepschrift en gespecificeerd in de inventaris en dat als bijlage was toegevoegd aan het beroepschrift verzonden aan de minister, niet was gevoegd bij het eensluitend afschrift verzonden aan de verzoekende partij. De verzoekende partij werd derhalve niet de bijlagen bezorgd waarover de minister beschikte.

Het wordt verder niet betwist dat ook het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent met een op 29 mei 2000 ter post aangetekend schrijven tegen de voormelde beslissing van 13 april 2000 van de bestendige deputatie een beroep heeft ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister en dat dit college met een op dezelfde datum ter post aangetekende brief aan de

verzoekende partij een eensluidend afschrift van de begeleidende brief aan de Vlaamse minister heeft betekend, met als bijlage een eensluidend afschrift van het besluit van het college van 25 mei 2000. Het wordt evenmin betwist dat “een afschrift van de stukken van het dossier van de bouwaanvraag”, waarvan sprake in de begeleidende brief aan de minister en waarvan evenmin wordt betwist dat dit aan de minister werd gezonden, niet aan de verzoekende partij werd toegezonden. Deze laatste was aldus in het ongewisse over de inhoud van de stukken die deel uitmaakten van het “dossier” dat werd overgemaakt aan de minister.

2.2.3. Gelet op het voorgaande werden de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent ingesteld met schending van een substantiële vormvereiste. De in de laatste memorie van de verwerende partij aangevoerde omstandigheid dat de verzoekende partij de kans werd geboden om voorafgaand aan de hoorzitting en tijdens de hoorzitting het dossier in te zien, heeft niet tot gevolg dat de verzoekende partij, ten aanzien van de aanzegging van het beroep, op gelijke voet met de minister werd gesteld. De omstandigheid dat de verzoekende partij in haar naar aanleiding van de hoorzitting ingediende nota enkel het gebrek aan het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft vermeld, brengt niet met zich mee dat zij deze schending niet langer met goed gevolg ten aanzien van het haar ter kennis gebrachte beroep van het college als annulatiemiddel kan invoeren. Het feit dat de verzoekende partij de stukken bij de administratie niet is gaan inzien en “in haar nota op geen enkele concrete wijze (wordt) aangegeven welke stukken vermeld in de inventaris, genummerd 1 tot en met 7, aan verzoekende partij niet zouden betekend (zijn) geweest”, houdt evenmin in dat zij de niet mededeling van deze bijlagen niet langer met goed gevolg als annulatiemiddel kan invoeren.

2.2.4. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij nog dat, ingevolge de wijziging van artikel 53, § 2 van het gecoördineerde decreet bij artikel 67 van het decreet van 21 november 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de huidige bepaling van artikel 53 werd voldaan.

Artikel 53, § 2 van het gecoördineerde decreet, zoals gewijzigd bij artikel 67 van het decreet van 21 november 2003, luidt als volgt :

“§ 2. Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Vlaamse regering in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van de vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse regering gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college.

De kennisgeving aan de aanvrager bevat minstens:

1/ op straffe van nietigheid een afschrift van het beroepsschrift, waaruit blijkt op welke datum het beroep werd ingesteld en welke de redenen zijn waarop het beroep is gegrond, met eventuele bijlagen, opgesteld ter ondersteuning van dit beroep en die er een integrerend deel van uitmaken;

2/ een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden;

3/ welke instantie het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, dat hij op het adres van deze instantie kan vragen om gehoord te worden bij de Vlaamse regering of haar gemachtigde, om het dossier in te kijken en om er afschriften uit te bekomen. Indien de aanvrager, de Vlaamse regering of de instantie die het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, vaststelt dat aan de verplichting van het eerste lid, 2/ en 3/, niet is voldaan, kan hieraan alsnog worden verholpen.

Onverminderd de definitieve rechterlijke beslissingen waarin schending van vormvoorschriften werd vastgesteld, is het voorgaand lid eveneens van toepassing op beroepen, ingesteld voor het van kracht worden van deze bepaling, en tevens op de beroepen waarover opnieuw zal worden beslist na een vernietigingsarrest van de Raad van State. (...)”.

2.2.5. Het komt de Raad van State -in geval van vernietiging van het bestreden besluit- niet toe vooruit te lopen op de beslissing van de bevoegde minister over de ontvankelijkheid van het beroep van de gemachtigde ambtenaar op grond van de gewijzigde bepalingen van artikel 53 van het gecoördineerde decreet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

2.2.6. In haar memorie van antwoord verzoekt de verwerende partij de Raad van State de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schendt artikel 53 §2 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de artt. 10 en 11 van de Gecoördineerde Grondwet, doordat, voor een gelijke behandeling van de aanvrager en de beroepsinstantie, een afschrift van alle bijlagen (administratief dossier) samen met het beroepsschrift van de Gemachtigde Ambtenaar aan de aanvrager moet worden overgemaakt gelijk aan de Minister, terwijl de Gemachtigde Ambtenaar niet gehouden is een afschrift van de (zelfde) stukken van het administratief dossier aan de aanvrager over te maken ingeval het beroep uitgaat van de aanvrager of zelfs van het College van Burgemeester en Schepenen ?”.

“Schendt artikel 53 § 2 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de artt. 10 en 11 van de Gecoördineerde

Grondwet doordat voor een gelijke behandeling van de aanvrager en de gemachtigde ambtenaar, aan de gemachtigde ambtenaar een gelijktijdige mededeling van alle bijlagen samen met het beroepschrift aan de aanvrager niet alleen wordt opgelegd voor de stukken die betrekking hebben op toelichtingen en motieven van het beroepschrift en derhalve dagtekenend van na de beslissing van de Bestendige Deputatie waarin argumenten tegen deze beslissing worden verwoord of eruit zijn af te leiden, maar ook aan de gemachtigde ambtenaar zou worden opgelegd voor de stukken van het administratief dossier, die duidelijk en uitsluitend voorafgaan aan de beslissing van de Bestendige Deputatie en derhalve aan de aanvrager bekend zijn ?”.

In haar laatste memorie herformuleert de verwerende partij haar tweede prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, overeenkomstig de vraag zoals gesteld in het arrest nr. 161.910 van 22 augustus 2006 :

“Schendt artikel 53 § 2 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de versie vóór de wijziging ervan bij decreet van 21 november 2003, de artt. 10 en 11 van de Grondwet, doordat de aanvrager in geval van beroep van de gemachtigde ambtenaar recht heeft op een gelijktijdige mededeling van alle bijlagen, d.w.z. niet enkel de stukken die betrekking hebben op de toelichtingen bij of motieven van het beroepschrift en die derhalve dagtekenen van na de beslissing van de Bestendige Deputatie, waarin argumenten tegen deze beslissingen worden verwoord of waaruit zulke argumenten zijn af te leiden, maar ook de stukken van het administratief dossier, die duidelijk en uitsluitend voorafgaan aan de beslissing van de Bestendige Deputatie en derhalve aan de aanvrager bekend zijn, terwijl de aanvrager geen mededeling ontvangt van dezelfde stukken, zelfs niet van de stukken die dateren van na de beslissing van de Bestendige Deputatie, indien het beroep uitgaat van het College van Burgemeester en Schepenen of van de aanvrager zelf ?”.

Zij vraagt dat minstens de uitspraak van het Grondwettelijk Hof over de voormelde vraag zou worden afgewacht.

2.2.7. Artikel 26, § 2, eerste lid, 2/ van de Bijzondere Wet op het Arbitragehof - thans het Grondwettelijk Hof- bepaalt dat een rechtscollege waarvoor een prejudiciële vraag wordt opgeworpen, er niet toe gehouden is het Grondwettelijk Hof te verzoeken over deze vraag uitspraak te doen, onder meer wanneer het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp.

In het arrest nr. 101/2003 van 17 juli 2003 heeft het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak gedaan over een vraag met een identiek onderwerp als de thans gestelde eerste prejudiciële vraag en deze vraag ontkennend beantwoord en voor recht gezegd dat artikel 53, §2 van het decreet van het Vlaamse

Gewest betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals van toepassing vóór de wijziging ervan bij artikel 60 van het decreet van 26 april 2000, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt doordat de gemachtigde ambtenaar die bij de Vlaamse Regering beroep instelt tegen de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning, bij de kennisgeving van zijn beroep aan de aanvrager van de vergunning de integrale tekst van het beroep met inbegrip van alle bijlagen aan die aanvrager moet bezorgen terwijl hij daartoe niet verplicht is wanneer het beroep uitgaat van de aanvrager zelf of van het college van burgemeester en schepenen.

De wijziging van artikel 53, § 2 van het gecoördineerde decreet van 22 oktober 1996 bij het decreet van 26 april 2000 heeft betrekking op het beroep dat wordt ingesteld door de aanvrager en heeft geen wezenlijke invloed op het door het Grondwettelijk Hof besproken verschil in behandeling.

2.2.8. Wat de tweede door de verwerende partij gestelde prejudiciële vraag betreft, zoals geherformuleerd in haar laatste memorie, heeft het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 69/2007 van 26 april 2007, in antwoord op de identieke vraag gesteld bij arrest nr. 161.910 van 22 augustus 2006, voor recht gezegd wat volgt :

“- Artikel 53, §2, eerste lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de redactie vóór de wijziging ervan bij het decreet van 21 november 2003, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, wanneer het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het een onderscheid maakt op grond van de aard van de stukken waarvan aan de aanvrager van een vergunning kennis moet worden gegeven naargelang het beroep bij de Vlaamse Regering door de gemachtigde ambtenaar dan wel door de aanvrager of door het college van burgemeester en schepenen wordt ingesteld.

- Dezelfde bepaling schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, wanneer zij in die zin wordt geïnterpreteerd dat zij geen onderscheid maakt op grond van de aard van de stukken waarvan aan de aanvrager van een vergunning kennis moet worden gegeven naargelang het beroep bij de Vlaamse Regering door de gemachtigde ambtenaar dan wel door de aanvrager of door het college van burgemeester en schepenen wordt ingesteld”.

Het Grondwettelijk Hof bevestigt aldus de interpretatie die door de Raad van State aan de voormelde bepaling wordt gegeven als een grondwetsconforme interpretatie.

- 2.2.9. De opgeworpen prejudiciële vragen dienen niet te worden gesteld.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 26 maart 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent tegen het besluit van 13 april 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep van de n.v. ANIMAL IMMUNOGLOBULIN PRODUCTS tegen het besluit van 22 september 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent tot weigering van de vergunning voor het verbouwen van een woning binnen het bestaande volume, gelegen te Gent aan de Zwartekobenstraat 30, kadastraal bekend sectie C, nrs. 653/v-x, 654/e en 652/d, voorwaardelijk werd ingewilligd, en houdende vernietiging van het besluit van 13 april 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenendertig maart 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
	S. DE TAEYE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.